

Lovtidende A

2022

Udgivet den 11. maj 2022

10. maj 2022.

Nr. 572.

Lov om ændring af retsplejelov for Grønland, kriminallov for Grønland og forskellige andre love

(Gennemførelse af politireform og etablering af ny politiklageordning, indførelse af motivationsbehandlingspladser for seksualforbrydere i Anstalten i Nuuk, forhøjelse af foranstaltningsniveauet for voldtægt af mindreårige, styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser m.v.)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I retsplejelov for Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1581 af 13. december 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 149 af 7. februar 2017, § 1 i lov nr. 1718 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 168 af 27. februar 2019, § 1 i lov nr. 1427 af 17. december 2019 og § 2 i lov nr. 1056 af 30. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »politimesteren« til: »politidirektøren«, og »Politimesteren« ændres til: »Politidirektøren«.
2. Overalt i loven ændres »rigsadvokaten« til: »Rigsadvokaten«.
3. I § 44, stk. 2, indsættes efter »indgribende foranstaltning«: »eller retsfølge«.
4. Kapitel 3 ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 3

Anklagemyndigheden og politiet

Anklagemyndigheden

§ 61. De offentlige anklagere er Rigsadvokaten, statsadvokaterne, politidirektøren samt de personer, der er antaget til bistand for disse ved den retlige behandling af kriminalsager.

§ 61 a. De offentlige anklageres opgave er i forbindelse med politiet at forfølge forbrydelser efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. De offentlige anklagere skal fremme enhver sag med den hurtighed, som sagens beskaffenhed tillader, og derved ikke blot påse, at skyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted.

§ 61 b. Den, der efter kapitel 2 i forvaltningsloven må anses for inhabil i forhold til en bestemt sag, må ikke virke som anklager i sagen.

§ 61 c. Justitsministeren er de offentlige anklagere overordnet og fører tilsyn med disse.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om de offentlige anklageres udførelse af deres opgaver.

Stk. 3. Justitsministeren kan give de offentlige anklagere pålæg vedrørende behandlingen af konkrete sager, herunder om at begynde eller fortsætte, undlade eller standse forfølgning. Et pålæg i medfør af denne bestemmelse om at begynde eller fortsætte, undlade eller standse forfølgning skal være skriftligt og ledsaget af en begrundelse. Endvidere skal Inatsisartuts formand og Folketingets formand skriftligt underrettes om pålægget. Hvis det er påkrævet af hensyn til fremmede magter, statens sikkerhed, sagens opklaring, tredjemands liv eller helbred, efterforskningen af en anden verserende sag, som udgør en særlig grov lovovertrædelse, eller som udgør en forsætlig overtrædelse af kriminallovens kapitel 7 eller 8, eller beskyttelse af fortrolige oplysninger om politiets efterforskningsmetoder, kan underretning udsættes. Pålægget betragtes i relation til aktindsigt i medfør af § 340 som materiale, politiet har tilvejebragt til brug for sagen.

Stk. 4. Justitsministeren behandler klager over afgørelser truffet af Rigsadvokaten som 1. instans, jf. dog § 490, stk. 4.

§ 61 d. Rigsadvokaten varetager udførelsen af kriminalsager ved Højesteret og virker ved Den Særlige Klageret. Rigsadvokaten kan bemyndige andre til at virke som anklager ved Højesteret eller ved Den Særlige Klageret.

Stk. 2. Rigsadvokaten er de øvrige offentlige anklagere overordnet og fører tilsyn med disse. Rigsadvokaten kan fastsætte bestemmelser og meddele pålæg efter regler svarende til § 61 c, stk. 2 og stk. 3, 1. pkt.

Stk. 3. Rigsadvokaten behandler klager over afgørelser truffet af statsadvokaterne som 1. instans. Rigsadvokatens afgørelse i en klagesag kan ikke påklages til justitsministeren.

§ 61 e. Rigsadvokaten kan bestemme, at statsadvokaterne inden for et nærmere afgrænset sagsområde indtil videre varetager udførelsen af kriminalsager ved kredsretterne, Retten i Grønland og Grønlands Landsret.

Stk. 2. Statsadvokaterne fører tilsyn med politidirektørens behandling af kriminalsager og behandler klager over afgørelser truffet af politidirektøren vedrørende kriminalretlig forfølgning. Statsadvokaternes afgørelser i klagesager kan ikke påklages til Rigsadvokaten og justitsministeren. Statsadvokaterne kan fastsætte bestemmelser og meddele pålæg efter regler svarende til § 61 c, stk. 2 og stk. 3, 1. pkt.

§ 61 f. Fristen for klager efter § 61 c, stk. 4, § 61 d, stk. 3, 1. pkt., og § 61 e, stk. 2, 1. pkt., er 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Fremkommer klagen efter udløbet af denne frist, skal den behandles, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 61 c, stk. 4, § 61 d, stk. 3, og § 61 e, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på klager over afgørelser om aktindsigt efter forvaltningsloven og offentlighedsloven. Det samme gælder bestemmelsen i stk. 1.

§ 61 g. Justitsministeren fastsætter, hvilke statsadvokater der har kompetence vedrørende sager efter denne lov, og fordelingen af forretningerne mellem disse.

Stk. 2. Rigsadvokaten beskikker de fornødne juridiske medhjælpere for statsadvokaterne ved udførelsen af kriminalsager ved kredsretterne, Retten i Grønland og Grønlands Landsret, jf. § 61 e, stk. 1, og § 61 h, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Rigsadvokaten kan pålægge en statsadvokat at overtage behandlingen af en eller flere kriminalsager, som henhører under en anden statsadvokat.

§ 61 h. Politidirektøren og de offentlige anklagere, der er ansat hos denne, samt andre ansatte, der bemyndiges hertil, varetager udførelsen af kriminalsager ved kredsretterne, Retten i Grønland og Grønlands Landsret, jf. dog § 61 e, stk. 1, og § 61 g, stk. 2. Statsadvokaten kan i særlige tilfælde bestemme, at udførelsen af en kriminalsag skal varetages af statsadvokaten.

Stk. 2. Rigsadvokaten kan bemyndige også andre til at virke som anklager ved kredsretterne, Retten i Grønland og Grønlands Landsret i en enkelt sag.

Stk. 3. Statsadvokaten kan pålægge en politidirektør for en af de danske politikredse at overtage behandlingen af en eller flere sager, der henhører under politidirektøren i Grønland.

§ 61 i. De personer, der er antaget til bistand for politidirektøren ved den retlige behandling af kriminalsager for Retten i Grønland og Grønlands Landsret, skal have bestået juridisk kandidateksamen.

Stk. 2. Medhjælpere for en statsadvokat og de, der bemyndiges til at virke som anklager ved Højesteret, Den Særlige Klageret, kredsretterne, Retten i Grønland eller Grønlands

Landsret efter reglerne i § 61 d, stk. 1, 2. pkt., eller § 61 h, stk. 2, skal opfylde betingelsen i stk. 1. De pågældende skal endvidere i reglen opfylde betingelserne for at blive beskikket som advokat med hensyn til forudgående praktisk virksomhed, jf. § 72.

§ 61 j. Uanset § 74 udelukker virksomhed som advokat ikke fra antagelse som medhjælper for en statsadvokat eller fra bemyndigelse til at optræde som anklager i en enkelt sag.

§ 61 k. Personer, der virker som anklagere i en enkelt sag, jf. § 61 d, stk. 1, 2. pkt., eller § 61 h, stk. 2, modtager vederlag af det offentlige for den enkelte sag, medmindre udførelsen af sagen må anses som led i udførelsen af den pågældendes tjeneste.

Politiet

§ 62. Justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sin beføjelse gennem rigspolitichefen og politidirektøren. Rigspolitichefen drøfter politiets virksomhed med politidirektøren (»koncernledelsen«).

Stk. 2. Politidirektøren beskikker kommunefogeder og ansætter reservebetjente, der bistår politiet i udøvelsen af den stedlige politimyndighed. Rigspolitichefen kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Justitsministeren kan tildele andre personer politimyndighed.

§ 62 a. Rigspolitichefen har ansvar for politiets virksomhed i Grønland. Rigspolitichefen fører tilsyn med politidirektøren.

Stk. 2. Rigspolitichefens afgørelser i klagesager over afgørelser truffet af politidirektøren kan ikke påklages til justitsministeren.

Stk. 3. Rigspolitichefens afgørelser i 1. instans i ansættelses- og personalesager kan ikke påklages til justitsministeren. Det gælder dog ikke afgørelser i disciplinærsager og i andre sager, hvor der er truffet afgørelse om afsked, samt i sager om aktindsigt i ansættelses- og personalesager.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at politidirektørens afgørelser om nærmere angivne spørgsmål ikke kan påklages til rigspolitichefen.

§ 62 b. Grønland udgør en politikreds, der ledes af politidirektøren. Denne skal have bopæl i Grønland.

§ 62 c. I politikredsen oprettes et kredsråd vedrørende politiets virksomhed.

Stk. 2. Kredsrådet består af politidirektøren, det eller de medlemmer af Naalakkersuisut, der har ansvar for sociale anliggender, børn og unge samt justitsområdet, og borgmestrene i kommunerne.

Stk. 3. Politidirektøren, det eller de medlemmer af Naalakkersuisut, der har ansvar for sociale anliggender, børn og unge samt justitsområdet, udpeger hver en stedfortræder for sig selv. Der vælges en stedfortræder for borgmesteren af og blandt kommunalbestyrelsens medlemmer.

Stk. 4. Politidirektøren er formand for kredsrådet. Rådet vælger sin næstformand blandt de grønlandske myndigheder.

§ 62 d. Kredsrådet drøfter spørgsmål af almindelig karakter vedrørende politiets virksomhed og organisation i politikredsen samt spørgsmål vedrørende kriminalitetsudviklingen og samarbejdet mellem politiet og lokalsamfundet, herunder en lokal samarbejdsplan, jf. § 62 e.

Stk. 2. Politidirektøren afgiver hvert år en skriftlig redegørelse til kredsrådet vedrørende politiets virksomhed i politikredsen i det forløbne år, herunder om det kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet, kriminalforsorgen og hver kommune, jf. § 62 f.

Stk. 3. Ethvert medlem af kredsrådet kan forlange, at spørgsmål af fælles interesse for politiet, Naalakkersuisut og kommunerne drøftes i rådet.

Stk. 4. Kredsrådet kan afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende politikredsens almindelige organisation og tilrettelæggelse af politiets virksomhed. Kredsrådet kan henstille til politidirektøren, at politiet for et begrænset tidsrum særlig skal lægge vægt på løsningen af bestemte opgaver med hensyn til opretholdelsen af sikkerhed, fred og orden.

Stk. 5. Kredsrådet skal virke for, at der gives befolkningen oplysning om politiets virksomhed.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om kredsrådets virksomhed og om omfanget af politidirektørens oplysningspligt over for rådet.

§ 62 e. Politidirektøren udarbejder hvert år en plan for samarbejdet mellem politiet og kommunerne, andre offentlige myndigheder, interesseorganisationer, foreninger m.v. Samarbejdsplanen offentliggøres af politidirektøren efter forudgående drøftelse i kredsrådet.

§ 62 f. Politidirektøren skal virke for at etablere et kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet, kriminalforsorgen og hver af kommunerne, herunder med inddragelse af skoler og sociale myndigheder.

Stk. 2. Politidirektøren skal virke for at etablere et samarbejde mellem politiet, de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien som led i indsatsen over for socialt udsatte personer.

§ 62 g. Politiet kan videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til andre myndigheder, hvis videregivelsen må anses for nødvendig af hensyn til

- 1) det kriminalitetsforebyggende samarbejde (SSSPK-samarbejdet),
- 2) politiets samarbejde med de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien som led i indsatsen over for socialt udsatte personer (PSP-samarbejdet) eller
- 3) samarbejdet mellem kriminalforsorgen, de sociale myndigheder og politiet som led i indsatsen over for
 - a) dømte, der løslades fra institutioner under kriminalforsorgen,
 - b) dømte under 18 år, der løslades fra institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen, hvor de er anbragt i henhold til kriminallovens § 234, stk. 2, og
 - c) personer, der løslades fra tilbageholdelse eller anden frihedsberøvende foranstaltning efter retspleje-

lovens §§ 359-361, hvis de skønnes at være radikaliserede eller i risiko for at blive det.

Stk. 2. I samme omfang som nævnt i stk. 1 kan en myndighed videregive oplysninger om enkeltpersoner til politiet og andre myndigheder, der indgår i de former for samarbejde, som er nævnt i stk. 1. Oplysningerne må i forbindelse med de nævnte former for samarbejde ikke videregives med henblik på efterforskning af kriminalsager.

Stk. 3. Inddrages selvejende institutioner, der løser opgaver for det offentlige inden for social-, undervisnings- og beskæftigelsesområdet eller social- og behandlingspsykiatrien, i de former for samarbejde, som er nævnt i stk. 1, kan der i samme omfang som nævnt i stk. 1 og 2 udveksles oplysninger mellem myndighederne og institutionerne.

Stk. 4. De myndigheder og institutioner, der indgår i de former for samarbejde, som er nævnt i stk. 1, er ikke forpligtet til at videregive oplysninger efter stk. 1-3.

Kapitel 3 a

Den Uafhængige Politiklagemyndighed

§ 63. Den Uafhængige Politiklagemyndighed (Politiklagemyndigheden), jf. kapitel 11 a i den danske retsplejelov, behandler klager over politiet, jf. kapitel 42 a, og efterforsker kriminalsager mod politipersonale, jf. kapitel 42 b.

Stk. 2. Politiklagemyndigheden udøver sine funktioner i fuld uafhængighed.

§ 64. Med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kendskab til de grønlandske forhold i Politiklagemyndighedens sagsbehandling oprettes Rådet for Politiklagesager i Grønland, der i sager omfattet af kapitel 42 a og 42 b afgiver en vejledende udtalelse til brug for sagens oplysning.

Stk. 2. Rådet for Politiklagesager i Grønland består af 1 advokat som formand og 2 lægmænd, der udpeges af justitsministeren for et tidsrum af 4 år.

Stk. 3. Advokaten udpeges efter indstilling fra Advokatrådet, der indstiller fire personer, heraf så vidt muligt to kvinder og to mænd.

Stk. 4. Lægmændene udpeges efter indstilling fra Inatsisartut, der indstiller seks personer, heraf tre kvinder og tre mænd.

Stk. 5. Lægmændene kan ikke samtidig med hvervet som medlem af Rådet for Politiklagesager i Grønland være medlem af en kommunalbestyrelse, Inatsisartut eller Folketinget. Udelukkede fra at være lægmænd er endvidere ministre, medlemmer af Naalakkersuisut, advokater og advokatfuldmægtige samt selvstyrets, centraladministrationens, domstolens, rigsombuddets, politiets og kriminalforsorgens tjenestemænd og øvrige personale.

Stk. 6. Advokaten og lægmændene skal have bopæl i Grønland.

Stk. 7. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om Rådet for Politiklagesager i Grønlands virksomhed.

§ 65. Politiklagemyndigheden afgiver en årlig beretning om sin virksomhed til Inatsisartut, Folketinget og justitsministeren. Beretningen offentliggøres.«

5. I § 113, stk. 3, ændres »kan endvidere« til: »skal«.

6. I § 119 indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Forurettede i kriminalsager har ret til at overvære et retsmøde, der afholdes for lukkede døre, medmindre dør-lukningens formål taler imod det.«

7. I § 127, stk. 1, ændres »§ 119, 2. pkt.« til: »§ 119, 3. pkt.«

8. I § 141, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »forsvarlig«: », herunder hvis særlige hensyn til vidnet taler derfor«.

9. Efter § 163 indsættes i *kapitel 12*:

»§ 163 a. Politiet eller anklagemyndigheden underretter retten, hvis der er behov for særlig hensyntagen i forbindelse med et vidnes møde i en kriminalsag. Retten bistår i fornødent omfang vidnet.«

10. Efter § 311 indsættes før overskriften for § 312:

»§ 311 a. Hvis offentlig påtale efter lovgivningen er betinget af en begæring, kan påtale kun ske, hvis begæring herom fremsættes af en, der efter § 302 er berettiget til at foretage privat påtale. En anmeldelse fra den berettigede anses som en begæring om offentlig påtale, medmindre andet fremgår af anmeldelsen. Er privat påtale begyndt, kan offentlig påtale ikke begæres. Påtalemyndigheden kan nægte at efterkomme en begæring om offentlig påtale, der udelukker nogen medskyldig fra forfølgningen. Angår begæringen kun nogle af de skyldige uden at udelukke mulige medskyldige, kan påtalemyndigheden udstrække forfølgningen til disse, medmindre den berettigede efter at have haft lejlighed til at udtale sig herom modsætter sig dette. I så fald finder 4. pkt. anvendelse.

Stk. 2. Statsadvokaten og politidirektøren kan uanset bestemmelserne i stk. 1 foretage uopsættelige handlinger, når forholdet må antages at være den, der kan beslutte eller begære påtale, ubekendt og omstændighederne gør det antageligt, at påtale vil blive besluttet eller begæret. Tilbagekaldes en begæring efter stk. 1, inden der er afsagt dom, standses forfølgningen, medmindre påtalemyndigheden skønner, at almene hensyn kræver, at forfølgningen fortsættes.«

11. § 313, stk. 3, ophæves.

12. § 314, stk. 1 og 2, affattes således:

»Stk. 1. Ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald underrettes den sigtede, den forurettede eller, hvis den forurettede er afgået ved døden, forurettedes nære pårørende. Det samme gælder andre, der må antages at have en rimelig interesse heri.

Stk. 2. En afgørelse om påtaleopgivelse kan påklages til den overordnede anklagemyndighed efter reglerne i § 61 c, stk. 4, § 61 d, stk. 3, og § 61 e, stk. 2. Sigtede kan efter samme regler klage over en afgørelse om tiltalefrafald.«

13. I § 315, stk. 1, 1. pkt., ændres »rigsadvokaten eller justitsministeren« til: »den overordnede anklagemyndighed«.

14. § 315, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Justitsministeren eller den, som justitsministeren bemyndiger dertil, fastsætter nærmere regler om kompetencen vedrørende påtaleopgivelse, tiltalefrafald og tiltalerejsning.«

15. I § 333 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler for det, kan retten efter anmodning beskikke en bisidder for forurettede, selv om lovovertrædelsen ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Er forurettede afgået ved døden som følge af forbrydelsen, kan retten efter anmodning beskikke en bisidder for forurettedes nære pårørende, når særlige hensyn taler for det og betingelserne efter § 333, stk. 1 og 2, er opfyldt.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 4-7.

16. I § 333, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »forurettede«: »eller, hvis forurettede er afgået ved døden som følge af forbrydelsen, forurettedes nære pårørende«.

17. I § 333, stk. 3, der bliver stk. 5, indsættes efter »forurettedes«: »eller, hvis forurettede er afgået ved døden som følge af forbrydelsen, den forurettedes nære pårørendes«.

18. Overskriften for § 336 affattes således:

»Vejledning og information af forurettede«.

19. § 336 affattes således:

»§ 336. Politiet og anklagemyndigheden vejleder i fornødent omfang den forurettede eller, hvis den forurettede er afgået ved døden, den forurettedes nære pårørende om vedkommendes retsstilling, herunder adgangen til at gøre et civil krav gældende under kriminalsagen, jf. § 334, og adgangen til at ansøge om erstatning hos Erstatningsnævnet, jf. § 10, stk. 4, i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser.

Stk. 2. Politiet og anklagemyndigheden vejleder endvidere i fornødent omfang vedkommende om sagens forventede forløb og informerer om sagens gang.

Stk. 3. Justitsministeren eller den, som justitsministeren bemyndiger dertil, fastsætter nærmere regler om vejlednings- og informationspligten efter stk. 1 og 2, herunder om, at det skal fremgå af sagen, at der er givet vejledning efter stk. 1 og 2.«

20. Efter § 336 indsættes i *kapitel 33*:

»§ 336 a. Politiet eller anklagemyndigheden underretter den forurettede om den rejste tiltale. Er forurettede afgået ved døden, underrettes den forurettedes nære pårørende.

Stk. 2. Politiet eller anklagemyndigheden underretter den forurettede om tidspunktet for hovedforhandlingen, hvis den forurettede har anmodet om det. Er den forurettede afgået ved døden, underrettes den forurettedes nære pårørende, hvis vedkommende har anmodet om det. Underretning kan undlades, hvis den forurettede eller den forurettedes nære pårørende skal møde som vidne.

Stk. 3. Politiet eller anklagemyndigheden underretter den forurettede om en anke, hvis den forurettede har fremsat anmodning efter stk. 2. Er den forurettede afgået ved døden, underrettes den forurettedes nære pårørende om en anke, hvis vedkommende har fremsat anmodning efter stk. 2.

Stk. 4. Politiet eller anklagemyndigheden underretter den forurettede om en sags genoptagelse, hvis forurettede har fremsat anmodning efter stk. 2. Er den forurettede afgået ved døden, underrettes den forurettedes nære pårørende om en sags genoptagelse, hvis vedkommende har fremsat anmodning efter stk. 2.

§ 336 b. I sager, hvor der er afsagt dom om anbringelse i anstalt, jf. kriminallovens kapitel 31, for en grovere overtrædelse af kriminalloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, eller en seksualforbrydelse, underrettes den forurettede efter anmodning om tidspunktet for den dømtes første uledsagede udgang og løsladelse og om eventuel undvigelse, hvis den dømte har været tilbageholdt før dom og ikke har været løsladt mellem dommens afsigelse og fuldbyrdelse. I sådanne tilfælde underrettes den forurettede desuden efter anmodning, hvis gerningsmanden under afsoning og på institutionens område med institutionens viden medvirker i optagelserne til et tv- eller radioprogram produceret til udsendelse i Grønland, hvori den pågældende har en fremtrædende rolle, eller i et portrætinterview i et grønlandsk dagblad. Det samme gælder ved medvirken i optagelserne af et sådant tv- eller radioprogram eller interview uden for institutionens område i tilfælde, hvor institutionen har meddelt tilladelse til udgang med viden herom. Er den forurettede afgået ved døden, underrettes den forurettedes nære pårørende efter anmodning. Underretning kan afslås, hvis væsentlige hensyn til gerningsmanden taler for det.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis der er afsagt dom til særlige foranstaltninger over for psykisk syge kriminelle, jf. kriminallovens § 157, dom til forvaring efter kriminallovens § 161 eller dom til anbringelse i en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark efter de tidligere gældende regler.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om underretningsordningen, herunder om, at afgørelser ikke kan påklages til en højere administrativ myndighed, og at persondatalovens bestemmelser om oplysningspligt ikke finder anvendelse i forhold til den dømte.»

21. § 337, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Afvises anmeldelsen, underrettes forurettede eller, hvis forurettede er afgået ved døden, forurettedes nære pårørende. Det samme gælder andre, der må antages at have en rimelig interesse heri. Afgørelsen kan påklages til den overordnede anklagemyndighed efter reglerne i kapitel 3.«

22. § 448 affattes således:

»§ 448. Retten kan efter anmodning fra anklagemyndigheden, forsvareren eller et vidne forud for hovedforhandlingen træffe afgørelse om

- 1) nægtelse af adgang til et offentligt retsmøde for bestemte personer eller grupper af personer efter § 113, stk. 3,
- 2) dørlukning efter §§ 114 og 115,
- 3) referatforbud efter § 120,
- 4) navneforbud efter § 123,
- 5) hvordan og ved hvem afhøring af et barn under 15 år eller en person, der er blevet videoafhørt, skal ske, jf. § 155, stk. 3, eller
- 6) at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne afhøres, jf. § 458, stk. 1.

Stk. 2. Anklagemyndigheden skal senest samtidig med indlevering af bevisfortegnelsen underrette forsvareren og retten om, hvorvidt der foreligger sådanne spørgsmål som nævnt i stk. 1.«

23. I § 452, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »anden foranstaltning«: »eller retsfølge«.

24. Efter § 478 indsættes før overskriften før § 479:

»§ 478 a. Retten underretter den forurettede og andre, der har fremsat et civilt krav i en kriminalsag, om rettens afgørelse om kravet. I øvrigt meddeler retten den forurettede en udskrift af dommen, hvis den forurettede har anmodet om det.«

25. I § 490, stk. 1, 1. pkt., ændres »Politimesteren« til: »Statsadvokaten«.

26. I § 490, stk. 1, indsættes som 6. pkt.:

»Krav om erstatning fremsættes over for politidirektøren eller den statsadvokat, der har haft ansvaret for efterforskningen i den sag, som har givet anledning til kravet.«

27. I § 490, stk. 3, 1. pkt., ændres »politimesteren« til: »statsadvokaten«.

28. § 490, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afgørelser vedrørende krav om erstatning truffet af Rigsadvokaten som 1. instans kan ikke påklages til justitsministeren.«

29. § 490, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 3 og 5 finder tilsvarende anvendelse på afgørelse om aktindsigt. Justitsministeren behandler klager over afgørelser om aktindsigt truffet af Rigsadvokaten som 1. instans.«

30. I § 491, stk. 1, 1. pkt., udgår »i en klagesag«.

31. §§ 492 og 493 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 491 a. Erstatningskravet falder i arv efter de almindelige regler herom, dog således at krav på godtgørelse for en ikkeøkonomisk skade falder i arv, når det er fremsat i overensstemmelse med reglerne i § 490.

§ 491 b. Erstatningskrav, der på grundlag af almindelige erstatningsregler rejses af sigtede, domfældte eller andre i